

Logos

Organ för
Föreningen Logos i Österbotten rf

Årgång 9 • nr 3
December 2011

*Kom, låt oss gå till rätta
med varandra, säger HERREN.
Om era synder än är blodröda,
skall de bli snövita,
om de än är röda som scharlakan,
skall de bli vita som ull.*

Jes 1:18

- Förvaltarskapet 2 •
- Läran om kallelsen 3 •
- Tunga åtgärder väntar Biblion 8 •
- Gudsfruktans hemlighet 9 • Info 9 •
- Notiser 10 • Lutherpredikan 11 •
- Verksamhetsinformation 12 •

Förvaltarskapet

Hur ska kristna missionsorganisationer kunna förverkliga sitt uppdrag att bedriva mission om församlingarna drar bort sitt understöd från dem?

Så har man frågat med anledning av ett omdiskuterat beslut i höst i Helsingfors kyrkliga samfällighet (se notis på s. 10). Man vill inte stöda sådana organisationer som inte ansluter sig till kyrkans lära och ordning.

Svaret borde vara självklart: det är de kristna som ska svara för sin missionsinsats. De ska inte söka stöd från en villfarande kyrka som ställer krav på avfall från Guds ord som motprestation.

Lika självklart borde det vara att kristna inte ska stöda villfarelser med sina pengar.

Frågan leder vidare till ett allmänt betraktande av förvaltarskapstanken bland de kristna i dag. Har vi glömt kallelsen att ställa våra ägodelar i Guds rikes tjänst? De är ju egentligen inte våra, vi har bara lånat dem.

I Gamla testamentet var det lag på att man skulle avstå från tiondelen av allt vad man förvärvade. Nya testamentet ger ingen sådan tvingande lag. Men vi uppmanas att ge av hjärtat. Minst lika mycket.

Var hamnar ditt tionde? Det har vi skäl att fråga oss så här inför julen, då de flesta av oss har gott om pengar att använda för att förgylla vår egen tillvaro.

I artikeln som börjar på nästa sida får vi veta att vi är fria att tjäna. Vi känner vår Herre Jesu Kristi nåd, att *Han, som var rik, blev fattig för vår skull* (2 Kor 8:9). Det är ju därför vi firar jul. Det är därför som vi är så rika att vi kan *ge i överflöd till allt gott verk* (2 Kor 9:8).

Många frikyrkor praktiserar tionde i praktiken. Wisconsinssynoden har som regel att en församling med ett femtontal familjer ska kunna avlöna en pastor på heltid.

Det finns ingen kristen församling som inte skulle ha behov av en heltidspastor. Arbetsuppgifterna är oändliga. Missionsfält finns mitt

ibland oss, på våra gator, i våra butiker, i våra hem, på våra arbetsplatser. Vårt folk är till namnet kristet, men de flesta känner inte Jesus – de behöver ingen Frälsare.

Det finns stora behov av diakonala insatser. Ute i världen finns många folk som längtar efter att få höra om friheten i Kristus, en frihet från lagens bojor, en frihet från tryckande bördor på samvetet som läggs på av lagreligionerna.

Den kristna kallelsen till personliga insatser och personliga uppoffringar har fördärvats av systemet med kyrkoskatten. Skatten dras av från lönen och med den förväntar man att folk anställs för att ge motsvarande service. Det är precis som med den skatt vi betalar för att skolor, sjukvård och åldringsvård ska hanteras utan att vi desto mera ska behöva engagera oss.

Men den kristna kallelsen till tjänst är inget som ska läggas på andra. Det är jag som bär ansvaret. Och Gud har gett mig mina pengar och ägodelar för att bära detta ansvar.

Det kan jag göra genom att ge banken i uppdrag att föra över mitt tionde till min församlings eller min missionsorganisations konto varje månad. Eller genom att göra söndagens kollekt till ett verkligt offer. Och jag ska få uppleva det som många andra kristna har fått uppleva: Gud blir aldrig någon skyldig. *Den som sår rikligt ska skörda rikligt.*

OLA ÖSTERBACKA

Logos – organ för Föreningen Logos i Österbotten rf. Ansvarig utgivare: Botvid Lindström. Redaktör: Ola Österbacka. Redaktionsråd: Klas-Erik Isaksson, John Lasén, Ralf Sandberg och Roger Pettersson. ISSN 1459-3378.

Material och diskussionsinlägg sänds helst via e-post till ola@ofsystem.fi eller per post till Skolhusgatan 11 A 9, 65100 VASA.

Tidningen sänds till dem som stött Föreningen eller meddelat intresse. Gåvor för spridningen betalas till bankkonto 497028-241584, IBAN: FI80 4970 2820 0415 84, BIC: HELSFIHH.

Pärmbild och fotografier (om annat inte nämns): Ola Österbacka. Tryck: Korsholms Tryckeri.

Den kristna läran om

kallelsen

Att se livet som en helig kallelse

Av Øyvind Edvardsen

Föredrag hållet vid S:t Johannes evangelisk-lutherska församlings bibelhelg i Lepplax bykyrka den 12 november 2011.

Øyvind Edvardsen är pastor i Lutherska bekännelsekyrkan i Norge och bosatt i Ålgård nära Stavanger.

Han höll också ett annat föredrag, *Den kristnes frihet*, som vi räknar med att publicera i ett kommande nummer. Seth Erlands-son höll tre föredrag med teman kring Israel och de kommer att publiceras som en bok.

Översättningen från norska har gjorts av Ralf Sandberg.

Våra kristna liv verkar ibland vara så vanliga och ordinära. Ibland förefaller Gud vara så långt borta. Allt vi gör är arbete. Allt vi gör är att få vardagen att hänga ihop. Allt vi gör är att gå från aktivitet till aktivitet. Och så har vi allt jäktande. Ibland blir till och med kyrkogången på söndagen bara en av de många plikterna på agendan.

Hur kan vi återskapa undret att vi befinner oss i en värld som är full av Gud, som Luther skulle ha sagt? Hur kan vi återupptäcka glädjen i ett liv som igen har blivit en hög och helig kallelse för oss?

I detta föredrag ska vi återupptäcka att livet för den vanlige troende är mer än enformighet – det är en hög och helig kallelse!

Kallelsen

På engelska kallar man läran om kallelsen för *“the doctrine of vocation”*. Vocation kommer av det latinska ordet *“vocatio”* som betyder kallelse. Med kallelse avser vi det som en människa har en önskan om att göra, inte nödvändigtvis bara för pengar.

Människor utför arbete av flera skäl. Jag ska räkna upp tre orsaker. Hur viktiga de är kan variera från person till person. Orsakerna till arbete är:

- 1) Framgång
- 2) Överlevnad
- 3) Tillfredsställelse

När det gäller tillfredsställelse i form av arbete kan den komma i form av pengar, av att hjälpa andra och att uträtta något. I läran om kallelsen ska vi söka svar på frågorna: Vad är meningen med livet? Varför är jag här? Var finner jag verklig glädje?

Augustinus svarade på Guds vägnar då han sa: *“Du har skapat oss till dig, och vårt hjärta är oroligt tills det finner vila i dig.”*

Och Gud svarar själv i sitt Ord:

Men ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. (1 Petr 2:9)

Varje kristen har mottagit en kallelse från Gud. Denna kallelse är en

kallelse till tro, en kallelse till härlighet, och en kallelse till att leva i hoppet om härligheten genom att tjäna nästan var som helst och när som helst.

På medeltiden blev kristna människor indelade i tre olika klasser.

Den första och högsta klassen var de religiösa (de andliga). Det var de som jobbat i och för kyrkan som präster och munkar. De uppnådde fullkomlighet genom att avge löften om sexuell avhållsamhet, genom att leva i självpåtagen fattigdom och genom att lyda alla lagar.

Den andra klassen var adelsmännen (de styrande) och den tredje och lägsta var bönderna (arbetarna).

Den religiösa klassen skilde sig från de två andra genom att de som tillhörde denna kunde vara nästan säkra på att de hade allt i ordning med Gud. Bara de kunde uppnå världslig rättfärdighet genom att leva efter sina självpåtagna lagar.

Adelsmännen och bönderna måste be och hoppas på det bästa. Detta drev självfallet folk till förtvivlan. Så var det också med Martin Luther,

även om han var munk. Han ställde frågan: Hur kan jag bli säker på att jag har det rätt ställt med Gud? Så långt hade han baserat sin säkerhet på vad han själv gjorde. Kyrkan som han själv tillhörde hade inte gett honom något svar. Men så förstod han att det han själv gjorde inte var nog för att tillfredsställa Guds krav. Detta drev Martin Luther till förtvivlan!

Men förtvivlan övergick i säkert hopp då han fann Kristus i dopet. I bl.a. Romarbrevet fann Luther visshet om att hans synder var honom förlåtna av bara nåd, och att han inte behövde uppfylla lagen, men att hans synder var honom förlåtna för Kristi skull:

Vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med Kristus, för att syndens kropp skall berövas sin makt, så att vi inte längre är slavar under synden. (Rom 6:6)

Läran om frälsning av nåd allena gjorde slut på uppdelningen i nivåer mellan de tre klasserna. En bonde var lika nära Gud som en av kyrkans egna, för han var frälst av nåd allena.

Luthers grundläggande tanke i läran om kallelsen är att rättfärdiggörelsen leder till helgelse. Tro leder till liv. Ett liv i helgelse följer som ett naturligt resultat av att vi är frälsta. Vi tror – därför gör vi. Vår tids svar på frågan "vem är jag?" måste vi se i ljuset av Luthers svar i sin samtid och Nya testamentet i sin samtid.

Hur bör du se dig ur Guds synvinkel – kristen, vem är du?

Från Petrus, Jesu Kristi apostel, till de utvalda som lever kringspridda som främlingar i Pontus, Galatien, Kapadocien, Asien och Bitynien. Ni är av Gud, Fadern, förutbestämda till att helgas genom Anden, så att ni lyder och blir bestänkta med Jesu Kristi blod. Må nåd och frid i allt rikligare mått komma er till del. (1 Petr 1:1–2)

Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Fader. I sin stora barmhärtighet har han genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp, till ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna och som är förvarat åt er i himlen. (1 Petr 1:3–4)

**Ett levande hopp!
Ett hopp som består!
Ett arv som aldrig ska förgå!
Obefläckad!**

Med Guds makt blir ni genom tron bevarade till den frälsning som finns beredd och skall uppenbaras i den sista tiden. (1 Petr 1:5)

Härlighetens dag är beroende av Guds makt!

Vår tro är beroende av Guds makt!

Gläd är därför, om ni nu en kort tid måste utstå prövningar av olika slag. (1 Petr 1:6)

Glädje i smärta!

Glädjen är frälsningen som blev vunnen åt oss!

Smärtan är prövningarna som vi upplever nu!

Äktheten i er tro är långt värdefullare än guld som är förgängligt, fastän det håller provet i eld, och den tron skall visa sig bli till lov, pris och ära, när Jesus Kristus uppenbarar sig. (1 Petr 1:7)

Angreppen mot vår tro har ett syfte som tjänar Gud!

Angreppen är till nytta för oss!

Petrus har nu talat om för oss vem vi är. Nu ändrar han fokus: Var den du är!

Spänn därför bältet om livet och var vakna och sätt ert hopp helt och fullt till den nåd som skall komma er till del, när Jesus Kristus uppenbaras. (1 Petr 1:13)

Jag är rättfärdiggjord – därför lever jag ett liv i helgelse!

Vår lojalitet både är vår tro och kommer av vår tro!

Nej, liksom han som har kallat er är helig, skall ni föra ett alltigenom helgat liv. (1 Petr 1:15)

Kallad till ett heligt liv!

Kom till honom, den levande stenen, som visserligen är förkastad av människor men är utvald och dyrbar inför Gud. Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap, som skall fram-bära andliga offer som Gud tack vare Jesus Kristus tar emot med glädje. (1 Petr 2:4–5)

Petrus vill att vi ska se skillnaden som existerar mellan dem som i tro blir byggda på stenen och dem som förkastar stenen. Han vill att vi ska se att vi inte är som resten av världen.

Också GT talar om hur vi är kallade av Gud. Jesaja tar upp det här temat:

Men du Israel, min tjänare, du Jakob, som jag har utvalt, du ättling av Abraham, min vän, du som jag har hämtat från jordens ändar och kallat hit från dess yttersta hörn, och till vilken jag har sagt: Du är min tjänare, dig har jag utvalt och inte förkastat, frukta inte, ty jag är med dig, var ej modfärdad, ty jag är din Gud. Jag styrker dig och jag hjälper dig, jag håller dig uppe med min rättfärdighets högra hand. (Jes 41:8–10)

Vi är utvalda, Gud har kallat oss från världen, och i kallelsen är löftet om att Gud ska vara med oss!

Men nu säger Herren så, han som har skapat dig, Jakob, han som har danat dig, Israel: Frukta inte, ty jag har befriat dig, jag har kallat dig vid ditt namn, du är min. Om du än måste gå genom vatten, så är jag med dig, eller genom strömmar, så skall de inte dränka dig. Måste du än gå genom eld, så skall du ej bli svedd, och lågorna skall ej förtära dig. (Jes 43:1–2)

Jesaja upprepar sina tröstande ord till Israel, till dem som väntar

Utvald – Gud älskade mig och hade mig i sitt hjärta innan jag föddes!

Helgad – avskild av den helige Ande!

Med en avsikt – utvald till frälsning!

Främling – bortsänd från mitt hem, där jag är nu är inte hemma!

Skingrade – väntar på den stora hopsamlingen!

på Herren: Vi är utvalda, Gud skapade och formade oss. Gud skapade och kallade oss genom sitt ord: Vi är kallade vid namn. Och sist men inte minst stöder Han oss när vi måste gå genom eld!

Vi satte oss inte själva här på jorden, våra liv har en mening, och vi är här av en orsak:

Så står det skrivet: Till fader för många folk har jag satt dig, och det är han inför Gud som han trodde på, honom som gör de döda levande och kallar på det som inte är, som om det vore till. (Rom 4:17)

Det var Guds beslut att sätta oss här på jorden. Han kallar oss döda människor som om vi var levande. Han kallar oss till att vara det vi inte var. Han kallar oss genom evangeliet!

Var den du är:

Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud – er andliga gudstjänst. (Rom 12:1)

Hela vårt liv lever vi genom att frambära våra kroppar som levande offer. I ljuset av Guds nåd ska vi bära fram våra kroppar som en andlig gudstjänst!

Gud gav oss allt Han hade. Han sa till oss: Allt jag har är ditt! Även när vi var döda i våra synder gav Han oss det dyrbaraste Han hade – sin egen Son! Allt vi har fått av Gud har vi fått

helt oförtjänt! Och som dyrt friköpta Guds barn ska vi naturligtvis ha samma inställning till vår nästa och säga till honom: Jag har Jesus Kristus i mitt hjärta – allt jag har är ditt!

Guds kallelse till tro ändrar hela vårt liv i alla dess delar till en tjänst som är fullständigt till behag för Honom. Först kallar Gud oss genom evangeliet. Han kallar oss in i gemenskap med sin Son, gör oss till sina egna och kallar oss till att dela Hans eviga härlighet.

Det ögonblick Gud kallade oss var varken en olycka eller en tillfällighet. Han hade en plan för oss. Och Han visar oss genom sitt Ord vad denna plan är. Ordet talar om för oss vem vi är, och det leder oss till vår nästa. Så, var jag än är, vem jag än är med, så är jag Guds barn i just den situationen och för den människan!

Luther sammanfattar det så här:

Varje situation och varje timme av livet levs antingen i tro eller i brist på tro. Varje ögonblick i livet blir tron kallad till att uttrycka sig i äkta och förstående former. Att tro är inte något jag gör vid sidan av mitt liv i den här världen, utan snarare något jag gör i livet – i varenda handling i livet. Tron uttrycker sig i form av gärningar. Tron lever i gärningar, precis som gärningar är gjorda i tro. (The Ethics of Martin Luther, Paul Althaus. Philadelphia)

Kallade till att tjäna i den skapade världen

Som Guds barn, utvalda och kallade av Honom av evighet, besitter vi en enorm frihet.

Vi är fria från osäkerhet om hur det står till i förhållandet mellan oss och Gud, för att Kristus har medlat för oss.

Vi är fria från ett liv styrt av sociala koder för att förtjäna samhällets godkännande.

Vi är fria från varje slaveri under självgjorda lagar som en väg till att förtjäna evigt liv.

Vi är fria från att ha den döende världen som vår alltuppslukande och slutliga verklighet och mål.

Vi är fria från fruktan från det förflutna.

Vi är fria från ångest för framtiden. Fria från lagen som ett dömande krav och en tyngande plikt.

Vi är fria – i vartenda ögonblick av vårt liv, i varenda människorelation – till att betyda något för andra människor.

Vi har en hög och helig kallelse som präster i Guds rike genom dopet. Vi är utvalda till att tjäna Gud genom att vi blev välsignade genom den helige Ande i dopet, våra kroppar är ett tempel för Gud. Vi har blivit tilldelade en helig tjänst: att älska vår nästa som oss själva, överallt där vi möter vår nästa.

Ingen relation är för stor eller för liten, ingen social status för viktig eller oviktig för Gud, ingen plats mer helig än någon annan i Guds ögon, ingen tidpunkt mer lämplig än någon annan. Varhelst vi är – vi är kallade till att tjäna vår nästa!

Hur gör vi det? Å ena sidan är Gud ingen paragrafräyttare, Han har gjort oss fria från lagen. Samtidigt har Han gett oss sitt Ord, där Han beskriver hur Han vill att vi ska leva våra liv som troende tillsammans med andra människor. Gud vägleder oss med sitt Ord:

Underordna är varandra i Kristi fruktan. Ni hustrur, underordna er era män, så som ni underordnar er Herren. ... Ni män, älska era hustrur, så som Kristus har älskat församlingen och offrat sig för den, ... Ni barn, lyd era föräldrar i Herren, det är rätt och riktigt. ... Och ni fäder, reta inte upp

Världens vintertid – vår plats att tjäna som ljus och salt. Från Salutorget i Vasa vid jultiden 2010.

era barn, utan fostra och förmana dem i Herren. ... Ni slavar, lyd era jordiska herrar, visa dem respekt och vördnad av uppriktigt hjärta, så som ni lyder Kristus. ... Var inte ögontjänare som försöker ställa sig in hos människor, utan var Kristi slavar som helhjärtat gör Guds vilja. ... Och ni herrar, handla på samma sätt mot era slavar ... (Ef 5:21-6:9)

Gud har gett oss tre institutioner där Han vill att vi ska tjäna Honom med vår kallelse. Det är *äktenskapet* (1 Mos 2), *överheten* (Rom 13:1) och *Ordets tjänst* (Ef 4:11-12).

Dessa är alla instiftade av Gud och är områden där vi utövar kärlek till nästan. Som man och kvinna, föräldrar och barn, som anställd, som frivillig, som förkunnare – alla är kallelser där Gud vill att vi ska utöva kärlek till nästan. Hurdan denna kärlek till nästan är beskriver Han i 1 Kor 13:

Om jag talade både människors och änglars språk men inte hade kärlek, vore jag endast en ljudande malm eller en skrällande cymbal. Och om jag ägde profetisk gåva och kände alla hemligheter och hade all kunskap, och om jag hade all tro så att jag kunde flytta berg men inte hade kärlek, så vore jag ingenting. Och om jag delade ut allt vad jag ägde och om jag offrade min kropp till att brännas, men inte hade kärlek, så skulle jag ingenting vinna. (1 Kor 13:1-3)

Utan Gud kan det inte finnas någon kärlek. Utan Gud finns bara egenrättfärdighet. Synden riktar gärningarna inåt mot oss själva.

Kärleken å sin sida är inte självupptagen – den är upptagen av andra. Den riktar sin kraft och energi och uppmärksamhet mot andra människor. Och den kärleken har vi fått av Gud i dopet då vi blev Hans barn. En helt oförtjänt kärlek. Med en sådan kärlek vill Gud att vi ska möta vår nästa.

Kärleken är tålig och mild, kärleken avundas inte, den skryter inte, den är inte uppbläst, den uppför sig inte illa, den söker inte sitt, den brusar inte upp, den tillräknar inte det onda. Den gläder sig inte över orättfärdigheten men har sin glädje i sanningen. Den fördrar allting, den tror allting, den hoppas allting, den uthärdar allting. (1 Kor 13:4-7)

Kärleken är handling. Den tävlar

inte med andra, men den utträttar saker för andra. Den söker inte sig själv – utan andra. Kärleken känner inga gränser, och Guds krav är heller aldrig begränsningar för hur långt kärleken kan gå.

I en värld med många val och tävlande ideologier vill människor högst sannolikt se vad du gör, innan de är villiga att höra på vad du säger. Det kan få dem att se Guds kärlek. De kan fråga: Varför gör du detta? Då kan du svara: För att jag älskar dig – Gud älskar mig och därför älskar jag dig!

Vi övervinner världen mer genom våra handlingar än genom våra ord. Och det gör vi alltså först och främst inom de ramar som Gud har satt till vårt väl: i förhållande till familjen, till överheten och i förkunnelsen av Ordet, och överallt där vi annars träffar på vår nästa.

Kallade till kors

Ett liv som tjänare kallad av Gud kommer också att möta motstånd på jorden (Rom 18:17ff). Mönstret för våra liv är satt av mönstret till vår Herre Jesus Kristus.

Vi är efterföljare till ett lamm som blev slaktat, och vi ska inte förvänta oss något bättre än vad Jesus upplevde. Men Jesus säger likväl: *Följ mig!*

Det enda Paulus kan göra är att jämföra det nuvarande lidandet med den härlighet som ska komma. Lidandet kommer till oss för att vi lever där vi är. Vi är inte i himlen än, vi är på jorden. I det ögonblick vi sätter den kommande härligheten i motsatt vågskål till det nuvarande lidandet ska vi kunna fortsätta att leva våra liv som troende. Vårt sinne och vårt andliga hopp är redan i himlen, fysiskt är våra kroppar fortfarande här nere på jorden.

Vi lever på en plats där vi upplever meningslöshet och förfall, men likväl en meningsfull smärta. Det är meningsfullt med tanke på det som väntar oss i evigheten.

Paulus jämför smärtan som den troende upplever med smärtan som den födande kvinnan har. Den födande kvinnan vet att efter smärtan kommer en stor glädje.

För den troende har smärtan i livet ett ändamål och den leder framåt mot vårt mål. Vi har redan fått den första

frukten av den himmelska härligheten i Anden. Vi har fått ett löfte om vad som väntar, en garanti för att det kommer mer av det goda. Till dess väntar vi i spänning på framtiden. Vi väntar på att Gud ska svara oss att tiden är inne. Under tiden säger Han: Inte ännu mina barn, inte ännu!

Oavsett vilken kallelse vi har i livet kommer det att innebära lidande. Men det kommer aldrig att vara ett lidande utan mening. All smärta tjänar ett syfte för den kristna.

Vi ska inte försöka undkomma korset i korset, särskilt inte det som drabbar oss i vår kallelse. Vi måste lära oss att finna Gud på korset – i smärtan. På så sätt ska vi också kunna finna Gud i världen omkring oss.

Och ibland kommer världen oss närmare än vi väntar oss. Smärtan kan drabba inom de starka band som binder samman de troende i familjen och i kyrkan. Då är utmaningen att med hjälp av evangeliet se de rättfärdiga människor som Gud ser, utan att det på något sätt ger oss rätt att förorsaka våra medkristna smärta – tvärtom!

I värsta fall kan det driva en kristen broder så långt ut i förtvivlan att han förlorar tron. En sådan smärta har ingen rätt att lägga på sin medbroder, även om det görs i god tro, med goda intentioner eller i ett ögonblick av svaghet. Rättfärdiggörelsen genom nåden allena rättfärdigar inte dumhet!

Korset är kort sammanfattat det fientliga och likgiltiga bemötande som kristen kärlek får när den går ut i världen. Samtidigt är det en möjlighet att leva ut tron.

Korset är också Guds redskap att dra oss närmare Honom. Han lägger kors på oss för att ointetgöra våra egenrättfärdiga gärningar som görs i vår gamle Adam. Gud överöser oss med dylika ting som driver oss till vrede, med många lidanden som driver oss till otålighet och till slut på fall. Även döden driver Han oss till. Genom detta avser inte Gud någonting annat än att fördriva ilskan och rastlösheten hos oss, så att Han kan göra oss perfekta genom sina egna gärningar – nämligen sin frid!

Kallade till bön

Kallelsen att bära korset driver oss vidare till kallelsen att be. Det kommer som ett naturligt och oundgängligt resultat.

För det första är det vårt jobb som präster att leva i en prästs andliga liv. När vi vidkänns alla våra olika kallelser, alla de kallelser som vi har, början som de lägger på oss och korset som följer med dem alla – då borde vi drivas till att falla på våra knän i bön. För vår fiende är djävulen och hans medhjälpare. Och han stryker omkring på jorden som ett rytande lejon. Utan trons sköld kan vi varken stå emot hans angrepp eller vända oss till Gud i bön i all vår nöd. Tron är en förutsättning. Och den vill driva oss till bön genom det liv vi lever som troende.

Ett exempel på bön till efterföljelse är Josafats bön i 2 Krönikeboken 20, där moabiterna och ammoniterna hotade med att angripa Jerusalem (v 1–2).

Josafats omedelbara respons på hotet är att samla ihop folket i förgården till templet (v 3–5), där Gud hade lovat Salomo att Han skulle besvara bön när de sökte Honom där. Sökte de Honom i förgården hade Han lovat att vara en nådig Gud för dem.

I bönen (v 6–12) påminner de Gud om Hans löften till dem, om hur Han tidigare hade räddat dem och om hur Han hade lovat att rädda dem igen. De erkänner sin egen svaghet och överlämnar allt i Guds händer. De

påminner Gud om att de hade lovat att söka Honom i templet om de blev hotade – det gör de nu! Detta är en bön som Gud hör:

1. Den prisar Gud för den Han är (v 6)
2. Prisar Gud för vad Han gör (v 6–7)
3. Påminner Gud om vad Han har lovat (v 9)
4. Beskriver trångmålet (v 10–11)
5. Bekänner: Vi är kraftlösa (v 12)
6. Vandrar och lyssnar i tro till Guds svar
7. Säger Amen, och menar det!

Resultatet av bönen är att Gud lovar dem svar. Och Han säger: Detta är inte er strid, utan min strid! (v 14–17). Som en församling går då folket ut för att möta fienden. Utan vapen går de för att möta vapen, medan de tackar Gud för vad Han har lovat att göra för dem.

Så får de se Guds bönhörelse. Josafat svarade på vad Gud redan hade sagt till dem i sitt ord. Så där är det också för oss. Ordet kommer till oss, vi ber med Ordet och så tar vi det med oss ut i livet. Den troendes bön är ett svar på vad Gud säger till oss.

Guds löften om att besvara bön i templet är nu uppfyllt i Jesus. Jesus är vårt Tempel. På grund av det Han har

gjort, kan vi vara säkra på att Gud hör också våra böner. Och förebilden från Josafats bön är fullständigt uppfyllt för oss i Herrens egen bön, som Han har lärt oss att be.

Gud har kallat oss att be, och Han vill att vi ska bruka bönen som en dialog med Honom. Vi ska be böner som lyssnar till Guds ord innan vi talar med Honom, böner som säger Amen till Hans löften och böner som tillämpar vad Gud säger i våra egna liv. Det är en ständig process för den troende, det är vårt sätt att andas.

Avslutning

Vi blev av evighet kallade att bli Guds barn. Gud såg oss innan vi föddes. Han kände våra namn. Han gav oss tron genom den helige Ande i dopet. Genom dopet bevarar Han oss i tron under hela vårt liv.

Vi är utvalda för att tjäna Gud med våra liv, kallade att vara präster på jorden. Genom våra liv och i våra livssituationer ska vi dela med oss av den kärlek vi har fått av vår Far.

Vi vet att frälsningen i Kristus är en gåva från Gud till oss för att vi ska ge den vidare. Därför vill vi ära Gud med våra liv, rikta all vår kärlek mot vår nästa, bära vårt kors med värdighet och tacksamhet och söka Gud i bön för tröst och styrka. Amen.

Tunga åtgärder väntar Biblion

Värmesystemet förnyas och flera toaletter byggs inom kort

Vi har tidigare berättat om att det redan en längre tid pågått förhandlingar mellan Föreningen Logos och Bostads Ab Skolhusgatan 13 om att ändra bolagsordningen för att få en mera rättvis fördelning av kostnaderna, eller eventuellt spjälka bolaget i två delar.

Föreningen erlägger nu ett vederlag per kvadratmeter som motsvarar 80 % av bostadslägenheternas vederlag. Dessutom ska Föreningen delta i investeringar och renoveringar i bostadshuset på samma grunder som lägenheterna. När aktierna köptes hösten 2007 lovade bolagets styrelse att dessa orättvisor ska ses över.

Eftersom förhandlingarna har varit mycket svåra har planerna på att förnya värmesystemet fördröjts. Vi berättade om problematiken i nummer 2. Det nuvarande systemet är ett varmluftssystem som drivs av ett föråldrat aggregat, vars drift har varit osäker. Senaste vinter sjönk temperaturen några dagar under 10°.

Nu har arbetena med att inreda nya toaletter inletts. Det behöver göras innan arbetena med värmesystem och ventilation görs. Det kommer att till största delen ske som talkoarbete.

Vad kostar det?

Energiingenjörerna Stagnäs & Ny-lund har gett offert på 11 566 € för värmeinstallationen och 11 334 € för ventilationsarbetet. Av detta skulle bostadsbolaget delta med ca 6 400 €. Det beror på att bostadsbolagets be-folkningsskyddsrum finns i anslutning till Föreningens lokal, utan annan ingång än via föreningsloka-len.

Till detta kommer kostnader för rivning av det gamla maskineriet, nya vattenledningar i kulverten till bostadshuset, frekvensreglering för toppventilatorn, samt de byggnads-tekniska arbetena och vatten och av-lopp för toaletterna.

Dessa kostnader uppskattas till samma storleksordning som de ovan-nämnda, men kan fås ner kännbart

om de kan utföras som talkoarbete i önskad utsträckning.

Hur finansieras arbetena?

Föreningen Logos är en liten förening som inte har andra inkomster än frivilliga gåvor. Därför väddar vi nu till alla vänner om stöd.

Du kan vara med bland annat på följande sätt:

1. Genom att aktivt stöda med *månatliga gåvor*. Gör gärna en automatisk betalning via din nätbank eller gör betalningsförbindelse med banken.
2. Genom att erbjuda ett *privat lån*, som vi är villiga att betala en skälig ränta för.
3. Lägga en kollekt i en *sparbörssa* i Biblion.
4. Kom på *talko* någon dag när det passar dig.
5. Ett mera långsiktigt stöd (hop-pas vi!) är att komma ihåg För-eningen i *testamente*.

Bli medlem?

Föreningen har i dag 20 medlemmar. Den har inte aktivt gått in för medlemsvärkning men hälsar gärna nya medlemmar välkomna. Genom att bli medlem tar du ett tydligare an-svar för Föreningens verksamhet och ekonomi.

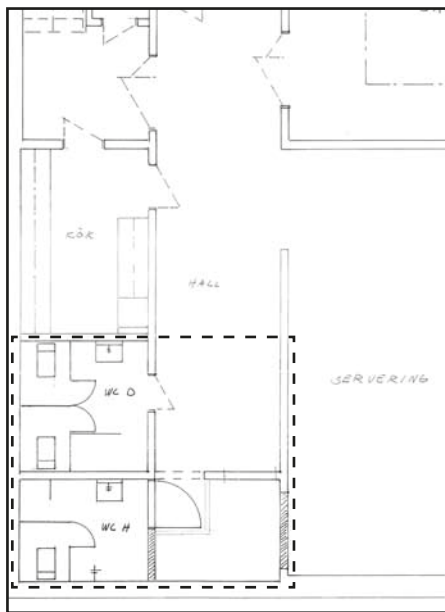
Föreningens målsättning har med tiden förändrats, och syftar numera i första hand till att bedriva verksamhet på Internet via Logosmappen och upprätthålla verksamhetslokalen Biblion. Därtill hålls då och då kurser och konferenser, som är neutrala i förhållande till kyrkor och församlingar. Stadgarna binder verksamheten till Bibeln och den lutherska be-kännelsen.

Detta är också grunden för uthyrning av Biblion för församlingsverk-samhet. Biblion används av flera församlingar som bygger på luthersk grund.

Kontakta oss om du är intresserad,

så sänder vi stadgar och anvisningar för medlemsansökan!

Och glöm inte förbönen – utan Guds nåd förmår vi ingenting!

Så här ser planerna ut för ändrings-arbetena, som omfattar den streckade rutan. Den nuvarande toaletten förstärks med en avdelning och förrådsrummet (längst nere) blir ny toalett med dusch. Det lilla hörnet till höger blir arkiv, som nu under byggnadstiden flyttats till rummet i övre våningen.

Utöver detta finns en del av GS-arkiv tillsvidare inrymt i befolkningsskyddet, där också loppmarknaden finns.

Ritningen har gjorts av John Lasén, som också leder arbetena.

Rivningsarbetena har inletts. Ralf Sandberg och John Lasén går lös på de fast monterade arkivhyllorna i förrådet som ska bli ny toalett.

Gudsfruktans hemlighet

Ur F G Hedberg: Livsord.
Lätt språklig bearbetning: Ralf Sandberg

Och erkänt stor är gudsfruktans hemlighet: Han som blev uppenbarad i köttet. 1 Tim. 3:16

Trots att vi nu bara till en del förstår denna stora gudsfruktans hemlighet, för att vår tro är så ringa och vi har endast svaga barnsliga tankar därom, ty vi ser nu såsom genom en spegel i ett mörkt tal (1 Kor. 13), så är det likväl ganska nyttigt för oss och något som vi bör vara vår käre himmelske Fader tacksamma för, att vi gärna och ofta tänker, talar, sjunger därom, tröstar oss därmed och fröjdar oss däröver så gott vi kan.

Därför vill vi också nu orda något om detta, den gudomliga nådens och kärlekens under, fastän vårt tal därom visserligen är ganska svagt och ringa. Men gudsfruktans hemlighet är och förblir ändå utan tvivel stor och beundransvärd i evighet och lyder så: Gud har blivit uppenbarad i köttet. Vad är detta annat än att Gud själv har kommit till oss i sin ende Son, har blivit såsom en av oss,

har (såsom aposteln betygar) förnedrat sig själv, tagit på sig en tjänares skepnad och blivit liksom en annan människa! (Fil. 2:7)

Ty "eftersom nu barnen hade fått del av kött och blod, fick han på liknande sätt del av kött och blod", för att han i allt skulle bli lik bröderna (Hebr. 2:14, 17). Därför är också vi, såsom aposteln Paulus i Ef. 5:30 säger, "lemmar i hans kropp", av hans kött och av hans ben.

Detta under är stort, denna hemlighet är stor! Vem skulle väl någonsin vågat ens tänka, mycket mindre tro och förse sig med sådant, om inte Gud i sitt eget ord hade uppenbarat det för oss och försäkrat oss därom? – Sådan ära, sådan nåd är ju omåttligt stor, har inte vederfarits ens de heliga änglarna i himmelen! Såsom det står skrivet i Hebr. 2:16: "Det är ju inte änglar utan Abrahams barn han tar sig an." Ja, Gud har blivit uppenbarad i köttet!

Därför, om än vår förnedring och

vårt fall, som skedde i Adam, är stort och beklagansvärt genom att vi förlorat den medskapade gudsavbilden och hemfallit åt synden, döden och fördömsen, så är nu visst vår upprättelse ur detta djupa fall ännu större och vida mäktigare genom Jesus Kristus, vår Herre.

"Ty om en endas fall gjorde att döden fick herravälde genom denne ende, hur mycket mer skall då inte de som mottar den överflödande nåden och rättfärdighetens gåva regera i liv genom denne ende, Jesus Kristus." (Rom. 5:17)

Härav följer tydligen att den nåd, den rättfärdighet och det liv som Gud skänkte oss i Kristus är vida större och mäktigare än all den synd, död och fördömsen som genom Adams fall har kommit över oss.

*Natten är försvunnen,
Livets sol upprunnen,
Gud sin Son oss givit,
Han vår broder blivit!*

Loppisnytt: Tyst auktion

Fram till slutet av året kan man i Biblion lämna anbud på några värdefullare prylar som ingår i vår "GS-loppis". Där finns bland annat en bordslampa, en bordsfläkt och kappsäckar av olika format.

Det här ger möjlighet åt flera intresserade att visa intresse och kanske också öka på loppisinkomsterna.

Nu inför julen är det lämpligt att utöka förrådet av julprydnader. Det finns också många klädesplagg, CD- och LP-skivor samt olika småföremål.

Det går bra att se på föremålen i samband med gudstjänster och bibelstudier, eller också komma överens om ett besök i samband med ett besök i Vasa.

Inkomsterna från loppisen går främst till utgifterna för renoveringen och en mindre del till Afrikahjälpen.

Ny databas för inspelningar

Under hösten har en ny databas stegvis tagits i bruk för sökning och uppspelning av inspelningar, både ljudfiler (mp3) och videofiler. Adressen är:

<http://logosmappen.net/ous>

OUS är det grekiska ordet för öra och anknyter till ordet om att tron kommer av hörandet.

I databasen finns tillsvidare inspelningar från Logos' och S:t Johannes församlings gudstjänster och bibelstudier, några predikningar från LBK, en del föredrag från Biblicumkurser och Bibelforum. Arbetet med att lägga in ytterligare äldre inspelningar från Biblicumkurser pågår.

Databasen kan nås även med iPad och iPhone med hjälp av programmet FileMaker Go (Wifi rekommenderas). På bilden ses ingångsskärmen om man går via iPhone.

De senaste inspelningarna syns direkt på första sidan. Genom att klicka

datum	talare	ämne/tema	objekt
4.12.2011	Hans Ahlskog	Mal 4:1-2, 5-6	predikan
4.12.2011		Bida tåligt Herrens tillkommelse	gudstjänst
27.11.2011	Ola Österbacka	Luk 4:16-22	predikan
24.11.2011	Ola Österbacka	1 Mos 16:1-17:17	bibelstudium
13.11.2011	Seth Erlandsson	Nytt vin i nya säckar	föredrag

Sök på organisation
Välj en av de kyrkor/församlingar eller andra organisationer som finns inmatade.

Sök på talare
Välj en av de talare som finns inmatade.

Sök på ämne
Skriv in ett sökord som kan finnas i tema, helgdag eller ämne för predikan eller föredrag.

Gå till lista över inspelning. De fem senaste inspelningarna visas ovan. Klicka för att se listan med alla, eller gör ett urval med sökning. **AVSLUTA**

Serveradress med iPhone: kefas.ousystem.fi

på högtalarsymbolen får man direkt lyssna på mp3-filen och med "klappan" kommer man till videoinspelning, där sådan finns.

Snabbsökning kan utföras genom att klicka i fält för organisation eller talare (en lista kommer fram) eller genom att skriva in något sökord i fältet för ämne.

Ansvarig för Logosmappens databaser är Ola Österbacka, OF system.

Påtryckning via missionsmedel

Under hösten 2011 har Helsingfors kyrkliga samfällighet livligt diskuterat ett förslag att strypa missionsunderstödet till några av kyrkans missionsorganisationer. Det slutliga beslutet fattades den 10 november av gemensamma kyrkofullmäktige. De organisationer som nu drabbades är Folkmissionen, Såningsmannen och radiomissionsorganisationen Budbärarna. Endast Finska missions-sällskapet och Finska bibelsällskapet uppfyller de krav som ställs för att få bidrag.

De båda evangeliföreningarna, den finska och den svenska, har redan tidigare mist sina bidrag.

Enligt församlingarna ska man inte stöda sådana organisationer som inte respekterar minoritetens grundrättigheter, i praktiken inställningen till samkönade parförhållanden, och kyrkans beslut om kvinnliga präster.

Henrik Perret skriver på sin blogg (henrik.perret.nu) bland annat:

Det som i praktiken drabbas när missionsmedel tas bort, är att arbete bland kvinnor och barn, HIV-sjuka, barnhem osv hotas av nedläggning, åtminstone av nedskärningar. Detta är ingen verbal fint, det kan var och en förvissa sig om.

Att det dessutom handlar om en markering mot klassisk mission, förkunnelse av evangelium bland dem som inte har mött Kristus, gör saken direkt avslöjande.

Nu måste kyrkfolket reagera!!

Vi, som vill understöda dessa rörelser, är också medlemmar som betalar vår kyrkoskatt. Det finns ingen som helst demokrati i detta, och ingen vidsynthet och tolerans, som man i falsett så ofta talar om.

Folkkyrkan har sedan länge passerat det stadium att den rena läran skulle tolereras vid sidan av heresin. Nu råder villfarelsen och den rena läran måste bort. Ska man verkligen betala skatt till en sådan kyrka?

Perret skriver vidare:

Jag tycker dessutom att det finns ett mycket förfärligt drag i hela denna

diskussion. Ledningen för våra väckelserörelser har uppträtt artigt, vänligt och sakligt inför alla de påhopp de har utsatts för. De har försökt dämpa opinionerna inom rörelserna, och manat till besinning.

Till detta måste sägas, att det är skillnad mellan att uppträda artigt, vänligt och sakligt i neutrala frågor – vilket hör till det världsliga regementet – och att förhålla sig vänligt till villfarelse. Tyvärr är försöken att dämpa opinionerna inom rörelsen det samma som att kväsa dem som med Bibeln i hand påvisar ett obibliskt förfarande.

I beredningen inför Gemensamma kyrkorådets behandling (finns tillgängligt på församlingarnas webbplats) refereras de olika organisationernas svar på ett antal frågor. SLEF uppger att man respekterar kyrkomötets beslut om öppnande av prästämber för kvinnor.

Det bibliska sättet att förhålla sig till en villfarelse är rakt tvärtom: dra er ifrån dem! (Rom 16:17 m.fl.) De som välkomnar gör sig skyldiga till delaktighet i villfarelsen (2 Joh v 11).

Hellre muslimer

Biskop Wille Riekkinen, Kuopio, väckte uppmärksamhet i augusti med sitt uttalande att han hellre upplåter kyrkliga utrymmen åt muslimer än åt Finska Lutherstiftelsen.

I oktober var det dags att testa frågan på kyrkoherdekandidaterna till Jakobstads finska församling. De hade samma uppfattning: ingen uthyrning till Lutherstiftelsen. Men det skulle inte vara något problem att upplåta församlingens utrymmen för det muslimska firandet av att fastemånaden upphör, sade kandidaterna.

Däremot kan man inte tänka sig en hyresgäst som månar om att predika Kristus och hålla sig till allt Guds ord!

Walther och statskyrkorna

Den 25 oktober 2011 hade det gått 200 år sedan Carl Ferdinand Wilhelm Walther föddes. (Se även Logos nr 2, s. 16–17.) Med anledning av jubileet har många tidningar infört historiska

beträktelser eller artiklar av Walther, som var Missourisynodens grundare och förgrundsgestalt.

En del uppmärksamhet väckte en hänvisning till Walther i Kyrka och Folk nr 44/2011. Tidskriftens redaktör Fredrik Sidenvall kommenterade i ledaren två artiklar med avvikande syn på frågan om separation från en kyrka som avvikit från biblisk tro och lära.

Den ena artikeln var skriven av Per Gustafsson, som efter en lång kamp lämnade Svenska kyrkan för många år sedan. Den andra var ett kapitel ur boken "En liten bok om glädjen" av Matthew Harrison, ledare för Missourisynoden.

Harrison lyfter fram Walthers råd till en teologie studerande i Bayern år 1870, där han uppmanar honom att vara trogen mot sin kyrka och säger sig ångra att han övergav sin församling och emigrerade till Amerika.

Detta förefaller märkligt, då Walther bara några år senare uttalar skarp kritik mot dem som försvarar ett kvarstannande i folkkyrkorna. Det sker i ett förord till den teologiska tidskriften *Lehre und Wehre* år 1879. Även i ett antal teser om nattvardsgemenskap ger Walther raka besked om vikten att dra sig undan falska lärare. (Båda dessa dokument kan läsas via sanktjohannes.info/links.html).

Professor John Brug (WELS) har gjort en analys av Walthers ståndpunkt i fråga om kyrkogemenskap och den kommer att ingå i tidskriften *Wisconsin Lutheran Quarterly* nr 1/2012. Brug skriver (översättning av Lars Borgström för ViaLutherforum):

Kärnan i Walthers råd var att Fackler och de församlingar som delade hans övertygelse inte i tysthet skulle smyga iväg utan skulle konfrontera irrlärorna och framtvunga en offentlig kraftmätning.

Den situation som Walther kommenterar kan inte jämföras med de allvarliga heresier som våra dagars folkkyrkor uppvisar. Inte heller kan Missourisynoden jämföras med dessa, trots att den i många avseenden avvikit från Walthers lära.

ÖÖ

D:r Martin Luther Annandag jul

Predikan

Från Evangelisk Själaspis för hemmet (bearbetad)

Ett barn blir oss fött, en son blir oss given. (Jes 9:6)

Idenna text bör vi ge akt på det lilla ordet *oss*. Allt hänger på detta ord. Alla andra barn föds för sig själva eller åt sina föräldrar, men endast detta barn sägs vara fött åt *oss*; *oss*, *oss*, *oss* heter det, och det barnet tillhör oss alla.

För sin egen skull hade Han inte behövt födas. Allt vad Han från sin födelse, eller sedan Han blev människa, är och har och gör, det är vårt, och den nytta vi har av det är att Han skall vara vår välfärd och salighet. Men detta ord *oss* fordrar en fast tro, för om Han tusen och åter tusen gånger blev född och ändå inte är född *åt oss* och blivit vår egen, så skulle vi inte bli hjälpta av det. Vad hjälper det oss, att så många människor fötts och dagligen föds, ända från världens begynnelse?

Se nu på själva orden, vad detta barn är för person. Först är det *ett fött barn*, alltså sådant det är fött av kvinna. Därmed är bevisat att Kristus är en verklig, naturlig människa, men född utan synd. Här är han olik alla andra. Denna text bevisar att Han är en verklig, naturlig människa. De föregående orden bevisar att Han är född utan all synd, då Jesaja säger, att Han har sönderbrutit bördan, riset och plågaren, alltså synden, döden och lagen. Det rimmar ju inte att den skulle vara född i synd, som sönderbryter och underkuvar synden. Annars skulle Han ju själv ha blivit sönderbruten och underkuvad av synden, som det händer alla andra människor som föds.

Här ser vi nu att detta barn är en naturlig, men oskyldig, helig människa, och att allt vad Han är, har,

gör och förmår, är vårt. Att Han är helig och oskyldig, det måste vara vårt, eftersom Han är född *åt oss*. Därför är Hans helighet och oskuld vår, som om vi hade den själva, och i den smyckar och kläder vi oss inför Gud som i vår egen prydnad. Den är en gåva om vi annars tror att det är sant. Alltså är vi heliga och oskyldiga i detta barns helighet och oskuld.

För det andra är Han *Sonen, som är oss given*. Här säger profeten inte: Sonen är oss född, utan han säger *given*. Och Son kallar profeten Honom för att Kristus till sitt väsen också är Gud. Det måste ju vara en annan son än alla andra människors söner är, då Han skall uträtta sådant som har sagts här. Om också alla söner blev våra egna så kunde det ändå inte hjälpa oss, eftersom det inte finns någon som inte krossas av synden, döden och lagen.

Skall nu denne krossa synden, döden och lagen, så måste Han i sig äga gudomlig kraft, i synnerhet som Han inte skall göra det för sig själv utan för oss, då han är *oss given*. Att hjälpa andra människor från synden, döden och lagen, det är allt Guds makt och välde. Är Han nu Son och Gud, så har Han allt i sina händer och måste vara lik Gud. Men denna gudom är inte född *åt oss*, för Han har inte fått den för vår skull. För sin egen del har Han den av Fadern från evighet, men den är *oss given*, för att den skall vara vår. Men är den vår, vad är det då, som inte är vårt? Paulus säger i Rom 8:32:

Hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?

Här har vi det: Kristus är verkligen sann Gud och sann människa, född av en jungfru. Men allt

det som är fött av kött, det är kött. Skulle Han nu kunna tillintetgöra syndens och dödens makt så fick Han inte vara född av kött och blod. Men ändå måste Han vara en verklig, naturlig människa, född av kvinna, såsom Jesaja säger: *Ett barn blir oss fött*.

Här måste det alltså finnas en medelväg, att Han skulle födas av kvinna och ändå inte av kött. Det gick så till att Han måste födas av sin moder, inte av köttslig kraft, utan av den Helige Andes kraft, såsom vi bekänner i andra trosartikeln: *"Avlad av den Helige Ande född av jungfru Maria."*

På så sätt kunde det ske, att Han var människa utan synd och herre över synden. Det måste vara så, eftersom det inte kunde vara möjligt att Guds Son skulle vara under synden. Annars hade Gud själv blivit en syndare och behövt en förlossare liksom vi.

*Ett barn är oss fött
och en Son är oss given.
Den evige Guden
är människa bliven.
Ur människosläktet
tog Gud sig en moder
och föddes i armod
till människors broder.*

*Ack, människor,
låt oss alla tillsammans
nu hylla det nyfödda barnet
med gamman:
"Pris vare Dig, Herre,
som föddes till jorden,
vår broder och medlare
är Du nu vorden."*

Jultidning medföljer

Eftersom det här numret inte är något egentligt julnummer, och dessutom något tunnare än vanligt, har vi valt att komplettera med att ta en delupplaga av den jultidning som Lutherska församlingen i Stockholmsområdet har gjort. (Tidningen sänds inom Sverige direkt från LFS, så där följer den inte med.)

Jultidningen omfattar 28 sidor och innehåller förutom sedvanliga betraktelser i anslutning till julen även ett längre reportage från en Lutherresa som företogs senaste sommar.

NELK i Oslo 27–29.4.2012

För sjunde gången ordnas Nordisk evangelisk-luthersk konferens, en fri konferens för lutherska kyrkor, organisationer och enskilda, denna gång i Oslo.

Ur programmet:

- Lars Borgström:
Lag och evangelium i förkunnelsen med särskilt avseende på frälsningstilläggen
- Mikkel Vigilius: *Ämbetet och det allmänna prästadömet från urkyrkan till pietismen*

- Per Bergene Holm: *Ämbetet och det allmänna prästadömet i lågkyrklig väckelsetradition*
- Timo Laato: *NT om vad som är förpliktande till kyrkogemenskap*
- Bengt Birgersson: *Församlingens barn- och ungdomsverksamhet i Bibelns ljus*
- Jan Bygstad: *Församlingsledarens utrustning och liv i ljuset av NT*
- Panelamtal om vägen fram.

Detaljprogram och övrig information kommer efter hand att publiceras på NELK:s webbplats <http://logosmappen.net/nelk>.

www.logosmappen.net
www.folkbibeln.net

Databaser, bl.a. Gezelius:

kefas.logosmappen.net/fmi/iwp

Databas över inspelningar:

logosmappen.net/ous

Föreningen får ny adress (under arbete):

www.foreningenlogos.fi

Lägg bokmärke!

Vi tar gärna emot bidrag till att täcka kostnaderna för tryckning och postning av de båda tidningarna. För det bifogas bankgiro. (Kontouppgifterna finns också nere till höger för den som läser tidningen som pdf-fil.)

För att skilja mellan inbetalningar för tidningarna och stöd för renoveringsarbetena (se information på s. 8) kan du använda följande referensnummer:

1119 allmänt verksamhetsstöd

2008 bidrag för tidningen

3007 bidrag till renoveringen

Kommande verksamhet i Biblion

Gudstjänster

Svenskspråkiga gudstjänster ordnas av S:t Johannes evangelisk-lutherska församling (Stj). Normal tidpunkt är söndagar kl 11 utom den tredje söndagen i månaden, då finsk gudstjänst hålls vid samma tidpunkt av SLT (Lutherska bekännelsekyrkan i Finland).

Direktsändningar och arkiv:

<http://sanktjohannes.info/stjdirekt>

Finskspråkiga gudstjänster ordnas numera även av Finska Lutherstiftelsen varannan söndag kl 17.

Bibelstudier hålls varannan torsdag kl 19. Vi håller nu på med Första Moseboken.

Se <http://www.my.calendars.net/biblion/>

Föreningen Logos är tacksam för din gåva:

Logos bankkonto: 497028-241584
IBAN: FI80 4970 2820 0415 84
BIC: HELSFIHH